

[Hagbart Berg.]

man saa vil overveje, hvilken Udvej der er den bedste for at raade Bod paa den Avancementsmisère, som ogsaa det ærede Medlem har erkendt er til Stede indenfor Etaterne, vil man se, at det Arbejde, der henlægges til Kontrolørerne, i højere Grad maa betegnes som kvalificeret Arbejde end det, det er paatænkt at henlægge til den nye Overassistentstilling. I alt Fald visse Steder var man ved de Forslag, det ærede Medlem som Trafikminister gennemførte, kommet saa vidt, at man havde to eller tre Gange saa mange Kontrolører som Assisterer, og enhver vil dog kunne forstaa, at det er en uheldig Fordeling af Personalet. Principielt maa jeg derfor give det ærede Medlem Medhold, men jeg maa samtidig udtale, at det vilde have været mere uheldigt at fortsætte ad den Linie, det ærede Medlem som Trafikminister var inde paa, end ad den, der her er Tale om.

Jeg bemærker i øvrigt ikke uden Interesse, at Socialdemokratiet ikke gaar direkte mod dette Forslag, hvad Udtalelser ved tidligere Lejligheder kunde give Indtrykket af, men man vil aabenbart søge at forsinke Sagen mest muligt ved at blande de flest mulige andre Spørgsmaal ind i Behandlingen af den. Jeg maa sige, at Venstre naturligvis lige saa lidt ved denne som ved anden Lejlighed vil unddrage sig i Lønningsudvalget ganske sagligt at overveje de Spørgsmaal, vi bliver stillet overfor. Men jeg udtaler Tilfredshed med, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der udtalte sig paa lignende Maade, er klar over, at Henvendelser af den Karakter ikke bør sinke Gennemførelsen af dette Lovforslag. Vi har altsaa heldigvis faaet Tilsagn nu fra 3 Partier om, at de vil være med til en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Man har raillet over Venstres tidligere Stilling overfor Avancementsspørgsmaal, og det er rigtigt, at Venstre ved tidligere Lejligheder er gaaet imod Forslag om Forøgelse af Kontrolørstillinger, men man maa jo erindre, at det, her er Tale om, er at naa til en rationel Løsning af hele det Spørgsmaal, vi har drøftet, at naa til at bøde paa Avancementsmisèren indenfor Assistentklasserne, og til en Løsning af dette Spørgsmaal har Venstre for sit Vedkommende paa et tidligt Tidspunkt udtalt sig villigt. Og naar vi nu indenfor et rimeligt Beløb kan naa til en Ordning, der ogsaa har opnaaet Godkendelse hos de paagældende Tjenestemænd selv, skulde jeg tro, at det er rigtigt, at vi gaar til at gennemføre den Foranstaltning, her er Tale om.

Friis-Skotte: Den højtærede Finansminister er kun i meget ringe Grad kommet ind paa at imødegaa mine forskellige saglige Indvendinger mod Lovforslaget eller give bestemte Svar paa mine Spørgsmaal. Det maa da naturligt vente til de nærmere Forhandlinger i Udvalget, og jeg skal derfor ikke her trække Tiden ud med at forlange yderligere Svar.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, at Overassistenterne ikke var nogen ny Tanke, og det var egentlig det, han lagde til Grund for hele sin Stilling. Nej, det er det ikke, det er historisk rigtigt. Men det er lige saa rigtigt, at Overassistentstillingen blev i 1919 bestemt afvist af den store Lønningskommission, idet denne erklærede ikke at kunne tilraade Oprettelsen af en saadan kunstig Avancementsstilling. Og naar flere af de ærede Ordførere har talt om, at man her ikke skabte nogen kunstig eller kun i mindre Grad kunstig Avancementsstilling, og de alle sammen afviste Tanken om, at der her var Tale om noget i Retning af obligatorisk Oprykning, saa forekommer det mig dog, at Tallene i dette Udvalgs Betænkning viser noget andet.

Opgørelsen her viser, at af 42—59-aarige Assisterer findes der indenfor Statsbanerne 289 — deraf 55 kvindelige Assisterer, af hvilke en meget stor Del overhovedet ikke har nogen Trafikeksamen eller er uden Kvalifikationer, der vilde have gjort, at de normalt vilde avancere —, og til disse 289 byder man 200 Avancementspladser. Hvorledes kan man dog tro, at man 200 Steder kan finde kvalificeret Arbejde, Arbejde af en Kvalitet, der ligger over Arbejdet i Assistentklassen.

Disse Tal viser, at man saa tilnærmelsesvis er kommet Personalets reducerede Fordringer i Møde, nemlig at alle, som ikke har gjort et eller andet, som ikke af den Grund er sat til Side, nu skal avancere. Man kan ikke læse Tallene anderledes. Det er altsaa tilnærmelsesvis, hvad man normalt vil kalde obligatorisk Oprykning.

For Postvæsenets Vedkommende er der af 42—59-aarige Assisterer 240; man foreslaar, at 200 af dem skal være Overassisterer. Altsaa ganske det samme Forhold. Her tager man ogsaa alle, paa hvem der ikke er nogen Plet, med. Men det er ikke at lave Stillingen med kvalificeret Arbejde eller dog særlig ansvarsfuldt Arbejde, det bliver hovedsagelig Stillingen med ganske almindeligt Arbejde.

Hvis De saa tager Toldvæsenet, vil De se, at der er 135 Assisterer i Al-